

William Marrior Branham. Ο ψευδοπροφήτης και ψευδοθεραπευτής της «Λαοδικείας»

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Ένα φαινόμενο το οποίο εμφανίστηκε στις Η.Π.Α. και στην Ευρώπη μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο που στόχευε στη μαζική αφύπνιση και τον λεγόμενο δυναμικό ευαγγελισμό μεγάλων πληθυσμιακών συνόλων και είναι υπαρκτό μέχρι σήμερα, ιδίως στο χώρο των λεγόμενων Πεντηκοστιανών-Χαρισματικών, ήταν οι λεγόμενοι “θεραπευτές” που προέρχονταν, συνήθως, από Πεντηκοστιανικές κοινότητες .

Κυρίαρχο σημείο αναφοράς και προβολής τους οι υποτιθέμενες “θεραπείες” των αρρώστων ανθρώπων που μπορούσαν, πάντα κατά τους ισχυρισμούς τους, να παραγματοποιήσουν οργανώνοντας πάρα πολύ μεγάλες σε όγκο συγκεντρώσεις τόσο στον ανεπτυγμένο, όσο και στον λεγόμενο Τρίτο κόσμο.

Κοινό σημείο της διδαχής τους αποτελούσε η θέση, ότι η ασθένεια προέρχεται αποκλειστικά από το διάβολο. Οι οπαδοί του Ιησού, ισχυρίζεται ο χώρος μέχρι

σήμερα, δεν μπορούν να αρρωστήσουν. Αν αρρωστήσουν αυτό δείχνει έλλειψη ζωντανής πίστης. Μπορούν όμως να θεραπευτούν μόλις αποκτήσουν τέτοια πίστη.

Μεταξύ αυτών των Πεντηκοστιανών θεραπευτών μία ξεχωριστή θέση είχε και ο Αντιτριαδικός William Marrior Branham (1909- 1965) που είχε γεννηθεί στο Burkesville του Kentucky των Η.Π.Α. στις 6-4-1909. Πριν ενταχθεί στους Πεντηκοστιανούς ανήκε στους ανεξάρτητους Βαπτιστές. Θεώρησε τον εαυτό του ως τον εκλεκτό και τον απεσταλμένο του Θεού στην έβδομη και τελευταία, κατ' αυτόν περίοδο της ιστορίας της Εκκλησίας, που τη χαρακτήριζε « ως περίοδο της Λαοδίκειας» με βάση μία πρωτοφανή ερμηνευτική κακοποίηση της Αποκαλύψεως (Κεφ. 3, 14-21).

Εκτός από τις “θεραπείες” είχε την πεποίθηση, ότι έπρεπε να συγκεντρώσει τους εκλεκτούς και να τους προετοιμάσει για την αρπαγή της Εκκλησίας που επρόκειτο να λάβει χώρα μέχρι το 1977, καθώς τότε θα τελείωνε η ιστορική περίοδος Εκκλησίας της Λαοδίκειας, όπως την ονόμαζε.

Τότε θα εμφανιζόταν ο Αντίχριστος, ένα αγαπημένο θέμα των κηρυγμάτων του, αλλά φυσικά η αρπαγή θα είχε πραγματοποιηθεί. Εργάστηκε συστηματικά γι' αυτό το σκοπό καθώς, όπως ισχυρίζονταν ο ίδιος, του είχε αποκαλύψει την αποστολή

του ένας άγγελος που του εμφανίστηκε το 1946.

Το 1937 πέθανε η γυναίκα του και το παιδί του και το γεγονός αυτό το θεώρησε ένα είδος θεικής τιμωρίας, γιατί δεν εργάστηκε συστηματικά για τους Αντιτριαδικούς Πεντηκοστια νούς. Μία, μεταξύ των άλλων εμμονών του, ήταν ότι όσοι είχαν βαπτιστεί στο όνομα της Άγιας Τριάδος έπρεπε να ξαναβαπτιστούν μόνο στο όνομα του Ιησού. Η Α' Οικουμενική σύνοδος, κατά τον W. Branham, αντικατέστησε την αρχική πίστη και διδασκαλία των Αποστόλων για το Θεό, με τη διδασκαλία για την Αγία Τριάδα.

Μεταξύ των ψευδοπροφητειών του ήταν και αυτή, ότι μέχρι το 1977 όλες οι προτεσταντικές Ομολογίες θα απορροφηθούν από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών το οποίο θα ελέγχεται από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Πέθανε το έτος 1965 ύστερα από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ήταν τέτοια η επιρροή του στους οπαδούς του καθώς πολλοί πίστευαν ότι είχε θεική δύναμη και προσδοκούσαν όταν πέθανε ότι θα αναστηθεί άμεσα.

Από τους οπαδούς, που υπήρξαν πολλοί, διαδίδονταν απίστευτα μυθεύματα, ότι λ.χ. είχε θεραπεύσει, στα πρώτα μόνο χρόνια των εκστρατειών του, πάνω από 35.000 ανθρώπους!!!

Σχετικά , όμως, με τις “θεραπείες” του W. Branham υπάρχει μία μορφή αυστηρότατης κριτικής από το λουθηρανικό χώρο. Ο πάστορας Dr. Kurt Koch, σ’ένα από τα πολλά βιβλία του για τον αποκρυφισμό, κατηγορεί ευθέως τον W. Branham, ότι οι μεν προφητείες του στις συγκεντρώσεις του ήταν μορφή -έκφραση μαντείας, οι δε “θεραπείες” του έχουν πολλά αποκρυφιστικά στοιχεία (σ. Σ. ο όρος αποκρυφισμός χρησιμοποιείται από τον K. Koch). Επιπλέον, τον κατηγορεί ότι χρησιμοποιούσε φετιχιστικές πρακτικές και ότι ολόκληρο το έργο του, κατ’αυτόν, καμουφλάρεται πίσω από ένα προπέτασμα χριστιανικών λόγων.

Ανεξαρτήτως της κριτικής του K. Koch, ένα είναι σίγουρο και στην περίπτωση των λεγομένων “θεραπειών” του W. Branham. Πρόκειται περί ψευδοθεραπειών, καθώς άνθρωπος αιρετικός (Αντιτριαδικός), που ναυάγησε ως προς την πίστη (Α'. Τιμ.2,19) δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει όργανο του Θεού και μάλιστα εκλεκτό του για να θεραπεύει αρρώστους (Ματθ.7,21-23). Η αγιογραφική θέση είναι σαφής. Το δέντρο γνωρίζεται από τους καρπούς του (Ματθ.7, 15 -20).

<http://bit.ly/2wZg7Vu>